

Julekort 2019

For snart et år siden, prøvede Lene og jeg for første gang at modtage, ikke bare ét, men flere julekort. Altså sådan nogle rigtige nogle, med billeder og alt muligt. Det var på mange måder skelsættende for os, og vi måtte naturligt sætte os ned og overveje, om vi virkelig også var nået dertil i livet.

Lenes første reaktion var da også forventelig, at det da ville klæde os at følge trop. Også fordi jeg kunne fornemme ærgelsen fra hendes side over at vi ikke kunne gengælde den flotte gestus. At være bagud på point er aldrig sjovt.

For mit eget vedkommende, er det med så meget andet, godt lige at have et år til at gå at overveje det. Det er jo tendenserende til navlepilleri – men når hverdagen ruller stille og roligt derudaf, er det egentlig helt sundt og sjovt at bremse lidt op og se tilbage. Og hvis nogle af jer er lige så nysgerrige som os, og elsker at være opdateret, rammer det ikke helt ved siden af, med sådan et udvidet Facebook-opslag. Og endeligt må det også være i juleånden, at huske på alle de ting man er taknemmelige for.

Det skal hermed prøves af – i en måske lidt mere online udgave end ellers. *Men bare rolig mor, hvis du trykker på “CTRL + P” kan du printe den ud og sætte den i holderen sammen med de andre julekort.* 😊

En ferieform som både Lene og jeg nyder meget, er skiferie. En af de første højdepunkter på året var derfor også en uge i Norge sammen med familien Schou.

Det lykkedes at finde en hytte med plads til alle – og mens os, der er tilkommere i familien, prøvede at holde styr på alle de dybtliggende Schou-traditioner, der er omkring skiture, gik det ellers nordpå.

Ekstra specielt var det for Lene og jeg, da vi få uger forinden, havde glæden af at opleve hvordan en positiv graviditetstest ser ud på nært hold. Jeg skulle dog hilse fra Lene og sige, at et døgn i bil, blandet med ekstra høje bølger på færgeturen, ikke nødvendigvis er den bedste måde at tilbringe starten af sin graviditet på. Vi opgav da også på forhånd, at finde på dækhistorier for hvorfor Lene skulle have nyt mad i hånden for hvert kvarter. Så vi kunne derfor dele den gode nyhed med de andre.

Morgenkvalmen stjal nogle af de helt tidlige ture på pisten for Lene, men det blev til mange gode timer i sneen. Kombineret med spil, spektakulære kælketure, Frozen (!), kriminelt dyrt kakao og trætte muskler, gør at vi ser tilbage på en fantastisk uge.

Lene's rejselyst blev dog kun stillet for et par dage – for 3 dage efter vi var kommet hjem, hoppede hun på flyet til Israel. En hurtigt beslutning, og en invitation fra Natasja at om bistå hende i arbejdet med at berige landet med byg-selv bamser, udmundede i en lille uge tilbage i Israel.

Siden hendes halve år i Israel har landet jo haft en speciel plads hos Lene, så et gensyn og mange minder – oven i købet sammen med gode veninder – var på forhånd en godtaget succes.

Som den knapt så rejselystne ægtefælle, passede det også perfekt at den stod på tur med veninderne. Mængden af snak, hygge og shopping, kunne jeg svært have matchet.

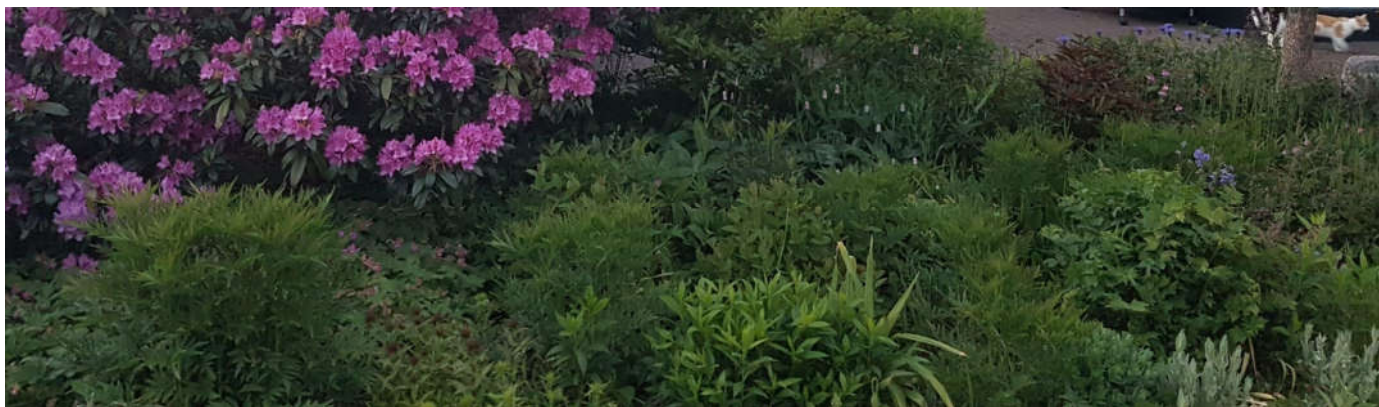

Derudover passede det mig super at få nogle stille arbejdsdage på kontoret – for der skulle kun gå et par uger mere, førend tandbørsten skulle huskes og passet aktiveres.

Vi havde glædet os længe til at kunne besøge Katrine og Michael i Norge, og det var gået op med at finde en forlænget weekend, så nu skulle det være. Sammen med Line og Nicolai tog vi turen op, for at be- eller afkræfte om livet som udlandsdanser virkelig var så godt som de sagde.

Og den var god nok – det virkede slet ikke særligt farligt. Det var i hvert fald en super hyggelig tur, hvor vi fik bekræftet at langrendski ikke falder lige naturligt for alle (!) – men bobsælde helt klar kan noget (så længe man ikke er gravid).

Hjemme igen, kunne resten af foråret og det første af sommeren dog foregå i den velkendte hverdag, som vi begge to også nyder meget. Vi er begge utrolig taknemmelige for vores lille landsted, som her i "den første sæson" kun har gjort os mere og mere glade. Det er fedt at have pladsen og luften omkring os. Både til at kunne invitere familie og venner på besøg, uden at folk skal tage egen stol med. Men også skønt at have nogle praktiske gøremål man kunne rode i, efter en relativ stillesiddende dag på arbejde.

En voksende mave og forskellige skanninger, hjalp os dog samtidig til at vende os mere og mere til tanken om at vi forhåbentlig skulle være forældre senere på året. Det var dejligt at mærke at vi ikke kun glædede os alene. Glæden kunne tydeligt mærkes fra begge hold bedsteforældre og vores familier – men vi har virkelig også være velsignet med mange venner der har ventet sig samtidig med os.

Selvom det er skønt at møffe rundt derhjemme, og bare nyde hverdagene, var det også godt, da årets Å-festival kom tættere og tættere på. Å-festival fylder meget for både Lene og jeg, og noget vi nyder at bruge tid på hvert år.

I år var ikke en undtagelse – og nu kan vi bare se tilbage på en rigtig god pinse i Sdr. Felding. Å-festival

vokser hvert år, og det er et spændende arbejde at vær med i. Det tager meget af vores tid – specielt lige omkring pinsen – men vi føler os virkelig velsignet i hele projektet, og stadig opmuntret til at fortsætte traditionen.

Lene havde opsparet en del ferie, og fik barselsplanlægningen til at gå op sådan at hun kunne stoppe på arbejde allerede i starten af juni. Jeg kender ikke nogen som Lene, der formår at nyde at have fri – så det var et perfekt match. Med en fødsel i udsigt, valgte jeg dog at gemme en portion ferie dertil, så de store filantropiske udskjelser blev det ikke til i år.

Undtagelsen var da lige en herlig uge i sommerhus med Lene's familie. Til tider viste Djursland sig fra sin tørre – ja tilnærmelsesvis solrige – side. Men vejret uanset, er det jo altid nogle skønne mennesker at bruge tid sammen med. Som det kan ses på billedet, står jeg dog lidt alene når det kommer til at lave impulsive billeder. Men det må komme en dag.

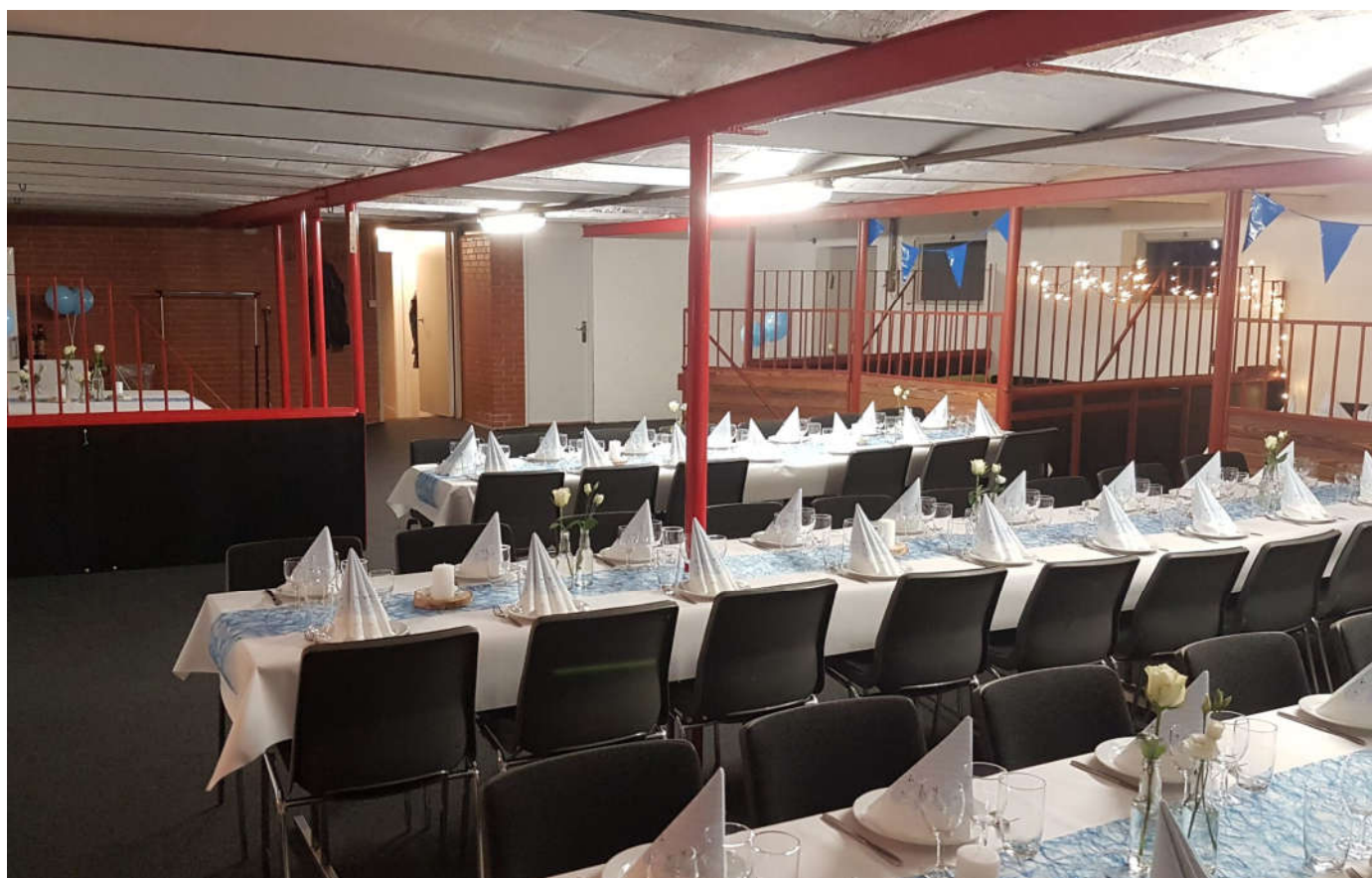
Natten til den 3. september, måtte nattesøvnen vige for en ellers meget hurtigt og komplikationsfri fødsel. Hverken Lene eller Sebastian havde øjensynlig tænkt sig at trække den slags i langdrag, så efter 4 timer kunne Lene og jeg få lov til at hilse på Sebastian for første gang.

Vi fik lov til at tage hjem senere samme dag, hvilket vi var meget glade for. Det var rart at komme hjem, få lidt ro på, og ellers bare forsøge at forstå hvad der var sket. Heldigvis var begge hold bedsteforældre meget motiveret for et barselsbesøg, så vi fik også rig mulighed for at genfortælle hele oplevelsen.

Som alle andre nybagte forældre, kan vi nu sætte hak i at have gået igennem glæden ved at skulle vende sig til en ny titel. I den første uge bliver der flere gange dagligt taget nye billeder – nogle gange endda fra nye vinkler. De få vågne stunder bliver nøjsomt fulgt af os begge, om end man som far sidder ret meget på sidelinjen under det meste. Bleskift, vandhentning og oppasning er måske undtaget.

Men stille og roligt falder man jo ind i rollen – og også her har vi været utroligt velsignet med Sebastian, der bare har været nem at have med at gøre fra starten. Og kombinerer man det med Lene, der helt umiddelbart falder ind i rollen som fantastisk mor, har man altså en opskrift på en god start på livet for Sebastian.

Jeg kunne derfor også med ro i maven starte på arbejde igen, og se en hverdag stille og roligt forme sig. At blive forældre forandre jo på en gang alting, samtidig med at meget jo egentlig er som før. Heldigvis. Mens Lene passede sin amning, kunne der ind imellem også blive tid til at gøre klar til barnedåb. Jeg fik overtalt Lene til at måtte holde det i stalden, så det krævede jo bare lige at den skulle "shines lidt op". Det gik der et par timer med, og det lykkedes da også at skabe nogle anstændige rammer for en god fest

derude. Noget både Lene og jeg var utroligt glade for. Vi nyder begge meget at kunne invitere folk på besøg, så at det endte med at være muligt at holde barnedåben hjemme, var et stort ønske der gik i opfyldelse. Det var en skøn novemberdag blandt dejlige mennesker.

Og sådan nåede vi til at det blev december. Sebastian har fart på, og finder på nye lyde og ansigtsudtryk hver eneste dag. Han arbejder for tiden på at kunne få hele hånden ind i munden – der mangles kun lillefingeren, før det lykkedes.

Lene nyder at gå på barsel sammen med ham – specielt nu, hvor han også har fundet ind i en god rytme, og giver hende nogle gode pauser i løbet af dagen (og en rimelig nattesøvn til os begge, ikke mindst). Han er ikke nærig med smil og kærlighed, så der er også lidt tilovers, når jeg kommer hjem fra arbejde, hvilket er skønt.

—

Vi kan nu se frem til at fejre jul hos mine forældre på Hedelykke, og bruge juledagene på gode juletraditioner i begge familier.

Vi er utroligt glade for at et julekort som dette, kan fyldes med så mange ting, vi kan være taknemmelige for. Det er ikke en selvfølge. Selvom julen har det med at komme snigende hvert år, så minder det os alligevel om, at sætte pris på alt det vi har fået givet. Alt kan selvfølgelig hurtigt komme til at lyde smukt og lyserødt i sådan et julekort her, og det er da heller ikke fordi alting har føltes sådan hvert minut i årets løb. Bekymringer og dårlige tanker rammer også hos os. Stort er det derfor for os, at kunne fejle julens budskab om at en frelser er os givet. Så kan vi netop frit ligge alt dét andet i baggrunden, og fokusere op alt det gode!

Vi kan i hvert fald se tilbage på et år med mange gode oplevelser, og fyldt med fantastiske mennesker omkring os. Hyggelige besøg på en almindelige hverdagsaftener, eller weekender brugt med gode venner,

fylder for os virkelig et år op med værdi.

Tak til alle jer, der har været en del af året der er gået – vi håber inderligt alt det bedste for året som kommer.

Glædelig jul og godt nytår Sebastian, Lene og Thomas

Then rang the bells more loud and deep
God is not dead, nor does he sleep
The wrong shall fail, the right prevail
With peace on earth, good will to men

I Heard the Bells on Christmas Day

Copyright © 2019 Schouolesen.dk